

РЕШЕНИЕ

№ 39

гр. Велико Търново, 14.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, ТРЕТИ ГРАЖДАНСКИ И ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ИЛИЯНА ПОПОВА

Членове: ГАЛЯ МАРИНОВА
МАЯ ПЕЕВА

при участието на секретаря ИНА Д. СТОЯНОВА
като разгледа докладваното от ИЛИЯНА ПОПОВА Въззивно гражданско дело № 20224000500318 по описа за 2022 година

Производството е по чл.258 и сл. от ГПК.

С решение № 328 от 21.07.2022 г., постановено по гр.д. № 775/2021 г. Плевенският окръжен съд е отхвърлил като неоснователни и недоказани предявените от КПКОНПИ, гр. София против И. Б. Г., ЕГН ***** и М. Й. Г. , ЕГН ***** и двамата от гр. Кнежа, ***** искове с правно основание чл. 153 от ЗПКОНПИ за отнемане в полза на Държавата на следното имущество на обща стойност 31 696.48 лв., както следва: На основание чл. 151, във вр. с чл. 142, ал. 2, т. 1, във вр. с чл. 141 от ЗПКОНПИ от И. Б. Г. на имущество на стойност 8 214 лв., от което: Сумата в размер на 3 800 евро или 7 432 лв., получена от трети лица чрез системата Western Union в „Юробанк България“ АД от И. Б. Г.; Сумата в размер на 400 евро или 782 лв., получена от трети лица чрез системата Western Union в „Юробанк България“ АД от И. Б. Г.. На основание чл.151, във вр. с чл. 142, ал. 2, т. 4, във вр. с чл. 141 от ЗПКОНПИ от М. Й. Г. на имущество на стойност 23 482.48 лв., от което: Сумата в размер на 5 395.14 евро или 10 053.88 лв., внесена на каса по дебитна карта в евро с IBAN BG20UNCR700***** в „УниКредит Булбанк“ АД с титуляр М. Й. Г.; Сумата в размер на 13 428.60 лв., получена от трети лица чрез системата Western Union в Банка „ДСК“ ЕАД, от М. Й. Г.. Осъдил е КПКОНПИ гр. София да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Плевенския окръжен съд държавна такса в размер на 1 267.86 лв. поради отхвърляне на исковете. Осъдил е КПКОНПИ гр. София да заплати в полза на И. Б. Г. и М. Й. Г. сумата от 1 000 лв. за направени по делото разноски за адвокатско възнаграждение. Оставил е без уважение искането на ответниците за присъждане

на разноси по делото в останалата му част.

Въззивна жалба против горното решение е подадена от ищеца по делото Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, с оплакване, че същото е неправилно, незаконосъобразно и постановено в противоречие с практиката на съдилищата. Жалбоподателят посочва, че за да отхвърли исковата претенция на Комисията, съда се е позовал на два факта: приел е, че суми, получени от трети лица без правно основание и с недоказан законен произход, са приходи на ответниците; приел е, че изключвайки неналичните суми по банковите сметки на ответниците, както и приемането като приход на суми от трети лица, несъответствието е в размер на 119 637.53 лв. и не са налице основанията на чл.153, чл.151 във връзка с чл. 142, ал. 2, т. 1 и т.4, във връзка с чл. 141 от ЗПКОНПИ. Жалбоподателят счита, че по отношение на първия факт не били представени никакви писмени или гласни доказателства за законността на постъпилите от трети лица суми чрез системата Western Union. Въпреки това съдът ги е приел като приход на ответниците. Този извод прави решението неправилно. Поддържа се довод за неправилност на решението по отношение на отхвърлената искова претенция за сумите, преминали по банковите сметки на ответниците. По делото са установени общо постъпили и неналични суми по банковите сметки в размер на 31 636.48 лв. По делото се установява, че в края на проверявания период паричните средства са изтеглени от банковите сметки на ответниците и липсват. Ищецът претендира за отнемането в полза на държавата на тези суми с твърдението, че придобитото на средствата от ответниците са от незаконен източник, тъй като не е установен законен такъв. С внасянето на паричните средства по личните банкови сметки на ответниците безспорно се установява постъпването на средствата в патримониума им, за които няма данни за законен произход. Внесените лично от ответниците по личните им банкови сметки средства са изтеглени отново лично от тях и няма данни нито по делото, нито в предварителната проверка, с тях да е придобито друго имущество т.е. да е налице преобразуването на паричните средства в друг вид имущество. По този начин е осъществена хипотезата предвидена в чл.151 ЗПКОНПИ, за липсващо имущество. Жалбоподателят счита, че неправилни и в противоречие с целта на специалния закон, са и изводите на съда, че закона не е предвидена възможност за отнемането на такова имущество, както и че преминаването на тези активи през патримониума на ответниците, има значение само доколкото някои от тях са налични в края на релевантния период - ответника се е обогатил единствено с това, което притежава в края на проверявания период. По делото безспорно е установено, че паричните средства са внесени по банковите сметки на ответниците лично от тях или от трети лица и са с незаконен произход /арг. чл.5, ал.1 ЗПКОНПИ/. Впоследствие тези средства са изтеглени пак лично от ответниците. Не е установено тези средства да са наредени по други сметки или с тях да е придобито друго имущество, а са изтеглени касово отново лично от ответниците. Последното действие с това имущество е изтеглянето им на каса от ответниците. Щом това имущество не е преобразувано в друго, то логично е предположението, че все още се намира във владение на ответниците, които последно са го придобили от банковите си сметки, като паричен запас или е изхарчено от тях за начин на живот, различен от обичайния /предвид установеното в хода на делото несъответствие в

имуществото на ответниците/. От посоченото следва неправилността на първоинстанционното решение в обжалваната част, че не е налице обогатяване в края на процесния период и че на отнемане в полза на държавата подлежи само налично в края на периода имущество. Жалбоподателят моли да се отмени решението на Окръжен съд Плевен и вместо него да се постанови друго, с което да бъде уважена претенцията на Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, за отнемане в полза на държавата на процесното имущество.

От ответниците по въззивната жалба И. Б. Г. и М. Й. Г., чрез адв. Т. Н., е постъпил писмен отговор, в който изразяват становище, че въззивната жалба е неоснователна.

Великотърновският апелативен съд, като взе предвид оплакванията в жалбата, становищата на страните и доказателствата по делото, приема за установено следното:

Пред Окръжен съд Плевен е постъпила искова молба от КПКОНПИ гр. София, против И. Б. Г. и М. Й. Г., с която са предявени иски с правно основание чл. 153, ал. 1 от ЗПКОНПИ за отнемане в полза на Държавата на имущество на обща стойност 31 696.48 лв. Твърди се в исковата молба, че в ТД на КПКОНПИ е извършена проверка на имуществото на ответника И. Б. Г., образувана въз основа уведомление от ОП Плевен за привличането му в качеството на обвиняем с постановление от 08.06.2020 г. по ДП № 162/2019 г. по описа на ОП Плевен за престъпление по чл. 304б ал. 2 от НК и престъпление по чл. 304б ал. 1 от НК, попадащи в обхвата на чл. 108 ал. 1 т. 21 от ЗПКОНПИ. Твърди се, че при извършената от ТД на КПКОНПИ проверка на имуществото на ответника И. Г. за периода от 29.06.2010 г. до 29.06.2020 г. е установено, че през проверявания период ответникът е имал сключен граждански брак с втората ответница М. Г.. Изложено е в исковата молба, че през проверявания период ответникът И. Г. е придобил имущество, подробно описано в исковата молба, за придобитото на което няма установени законни източници на доходи. Твърдението е, че при извършения икономически анализ при проверката е установено, че несъответствието между придобитото имущество от ответника и нетния му доход е в размер на -201 382.65 лв./, което е значително по смисъла на чл. 107 ал. 2 от ЗПКОНПИ вр. § 1 т. 3 от ДР на ЗПКОНПИ. Искането е да се постанови решение, с което от ответниците И. Б. Г. и М. Й. Г. да се отнеме в полза на Държавата на следното незаконно придобито имущество: На основание чл. 151 във връзка чл. 142, ал. 2, т. 1 във връзка с чл. 141 от ЗПКОНПИ от И. Б. Г. на имущество на стойност 8 214 лв., от което: Сумата в размер на 3 800 евро или 7 432 лв., получена от трети лица чрез системата Western Union в „Юробанк България“ АД от И. Б. Г.; Сумата в размер на 400 евро или 782 лв., получена от трети лица чрез системата Western Union в „Юробанк България“ АД от И. Б. Г.. На основание чл. 151 във вр. чл. 142, ал. 2, т. 4 във вр. с чл. 141 от ЗПКОНПИ от М. Й. Г. на имущество на стойност 23 482.48 лв., от което: Сумата в размер на 5 395.14 евро или 10 053.88 лв., внесена на каса по дебитна карта в евро с IBAN BG20UNCR700***** в „УниКредит Булбанк“ АД с титуляр М. Й. Г.; Сумата в размер на 13 428.60 лв., получена от трети лица чрез системата Western Union в Банка „ДСК“ ЕАД, от М. Й. Г..

Съдът, като съобрази събраните по делото доказателства, по отделно и в тяхната

съвкупност, намира за установена следната фактическа обстановка:

Проверката по чл. 107 от ЗПКОНПИ е започнала в КПКОНПИ с протокол вх. № ТД07ЛО/УВ-70018/29.06.2020 г. на ТД на Комисията в гр. Велико Търново против ответника И. Б. Г. въз основа на уведомление от ОП Плевен вх. № УВКПКОНПИ-966/24.06.2020 г. за привличането му като обвиняем по ДП № 162/2019 г. по описа на ОП Плевен за престъпление по чл. 304б ал. 2 от НК и престъпление по чл. 304б ал. 1 от НК, попадащи в обхвата на чл. 108 ал. 1 т. 21 от ЗПКОНПИ.

Проверката е обхванала проверяван период от 29.06.2010 г. до 29.06.2020 г.

След приключването на проверката КПКОНПИ гр. София е взела решение № 1549/09.06.2021 г. на основание чл. 13, ал. 1, т. 7, вр. чл. 107, ал. 2 вр. чл. 116, ал. 1 от ЗПКОНПИ за образуване на производство против ответниците И. Б. Г. и М. Й. Г. и за внасяне на искане в Окръжен съд – Плевен за допускане на обезпечение на бъдещи искиове срещу ответниците чрез налагане на обезпечителни мерки.

С решение № 2686/29.09.2020 г. КПКОНПИ е взела решение да внесе искиове в Окръжен съд – Плевен за отнемане от ответниците на незаконно придобито имущество на стойност 31 696.48 лв.

От представеното по делото в заверен препис постановление за привличане от 08.06.2020 г. по ДП № 162/2019 г. по описа на Окръжна прокуратура- Плевен се установява, че ответникът И. Б. Г. е привлечен като обвиняем за престъпление по чл. 304б ал. 2 от НК и престъпление по чл. 304б ал. 1 от НК.

Установено е по делото, че ответниците са съпрузи от 2004 г. но от съвместното им съжителство преди брака имат родени двама сина Б. И.ов Б., роден 1987 г. и починал на 09.04.2015 г. и Й. И.ов Б., роден 1988 г.

От представените от ответниците писмени доказателства - ЕР на ТЕЛК № 3734/192/06.11.2014 г., изд. от УМБАЛ – Плевен, епикриза ИЗ31272/12.09.2014 г., изд. от УМБАЛ – Плевен, епикриза ИЗ 18116/14.07.2011 г., изд. от КГХ при МА гр. София, препис – извлечение от акт за смърт, изд. на 10.04.2015 г. от Община Кнежа се установява, че синът на ответниците Б. И.ов Б. е бил с тежко здравословно състояние до смъртта си, за което му е призната 92 % трайно намалена трудоспособност.

По делото не е установено в началото на проверявания период ответниците да се притежавали имущество.

От представените по делото писмени доказателства от Търговския регистър, АИС на КАТ и ТД на НАП Велико Търново се установява, че през проверявания период ответниците не са имали участие в юридически лица, не са придобивали и не са се разпореждали с МПС, въздухоплавателни средства и кораби.

През проверявания период ответниците са придобили и са се разпоредили със следните недвижими имоти:

На 11.08.2010 г. ответниците са придобили с договор за покупко-продажба, сключен

с нотариален акт №107 том V рег. №2536 дело №557/11.08.2010 г. по описа на нотариус В. Р., рег. № 550 на НК и район на действие РС Кнежа собствеността върху недвижим имот в гр. Кнежа, *****, представляващ УПИ с площ от 1 217 кв.м., съгласно скица №80 от 03.05.2010 г., издадена от Община Кнежа, съставляващ УПИ - X - 449 в кв. 40 по ЗРП на гр. Кнежа, а по нотариален акт №37, том I, дело №171/1963 г. на КРС, дворно място от 1 250 кв.м., заедно с построените в него масивна жилищна сграда, полумасивна жилищна сграда, масивна стопанска сграда и масивен гараж по удостоверение за търпимост №АБ-23-46/27.07.2010 г., издадено от Община Кнежа за сумата от 8 000 лв., при данъчна оценка на имота в размер на 11 074 лв. Пазарната цена на описания недвижим имот към датата на придобиването му 11.08.2010 г. е размер на 17 300 лв., съгласно заключението на вещното лице инж. Силвия Стефанова по приетата съдебно-техническа експертиза.

С договор за дарение, сключен на 20.06.2019 г., обективиран в НА №59 том II рег. №2077 дело №169/20.06.2019 г. по описа на нотариус М. Г., рег. № 719 и район на действие РС Оряхово /л.61-62/, ответницата М. Й. Г., заедно с други съсобственици е прехвърлила безвъзмездно на сестра си С. Й. З. собствеността върху придобит по наследство от баща им недвижим имот, представляващ 5/6 идеални части от УПИ I, с кадастрален №501.505, в квартал 89 по кадастрален план на с. Липница, ЕКАТТЕ: 43774, община Мизия, одобрен със Заповед № РД-02-14-616/29.03.2000 г. на АК и регулационен план, одобрен със Заповед № 2852/20.09.1920 г. на Министерство на благоустройството, с площ от 809 кв.м., а съгласно документ за собственост с площ от 800 кв.м., с адрес: с. Липница, общ. Мизия, *****, ведно с 5/6 идеални части от построените в него сгради: 1/ масивна жилищна сграда – еднофамилна с №501.505.1 на етаж със застроена площ от 115 кв.м.; 2/ масивна селскостопанска сграда с №501.505.3 на един етаж със застроена площ 78 кв.м.; 3/ масивна селскостопанска сграда с № 501.505.4 на един етаж със ЗП от 15 кв.м., при данъчната оценка на целия имот в размер на 3 685 лв., а на даряваните 5/6 и.ч. - 3 070,83 лв.

От представената по делото справка – данни от НАП се установява, че през проверявания период ответникът И. Б. Г. не е имал регистрирани трудови договори, не се е осигурявал и няма данни за заплащани данъчни задължения от негова страна.

От представените по делото писмени доказателства, представляващи банкова информация – договори за кредит и извлечения от сметки се установява, че през проверявания период ответницата е имала разкрити банкови сметки в „УниКредит Булбанк“ АД, ответниците са получавали и изпращали суми чрез системата „Western Union“ в „Юробанк България“ АД и Банка ДСК“ ЕАД, както и че ответницата е била кредитополучател по договори за кредит с финансовата институция „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А.“, като е изплатила закупените стоки - готварска печка и хладилник.

От представените писмени доказателства и от заключението на икономическата експертиза се установява, че ответникът И. Г. е получил парични преводи от трети лица чрез системата „Western Union“ общо 4200 евро с легова равностойност 8214.49 лв. /400 евро от съпругата си М. Г. и 3800 лв. от Б.а Б.а/.

Ответницата е получила парични преводи от трети лица общо чрез системата

„Western Union“ и „Money Gram“ в общ размер 13 428.68 лв.

От писмените доказателства и заключението на икономическата експертиза се установява, че ответницата М. Георгева общо през проверявания период е направила лични вноски по банкови сметки в размер на 12 510.63 лв.

Към трети лица двамата ответници общо са наредили парични средства в размер на сумата 2800 евро с легова равностойност 5476 лв.

Ответницата през проверявания период е направила вноски по стокови кредити в общ размер 2047.84 лв.

Установено е по делото, че през проверявания период ответниците многократно са напускали границите на страната и са влизали през тях. Данните са от писмо на ГД „ГП“ към МВР от 14.07.2020 г.

Установява се от писмените доказателства по делото, че в края на проверявания период не са налични суми по банкови сметки на ответниците.

Не е установено по делото в края на проверявания период у ответниците да са намерени налични парични средства.

Установяват се от представените по делото писмени доказателства и от заключението на икономическата експертиза следните доходи, приходи, или източници на финансиране на И. Б. Г. и съпругата му М. Й. Г. за целия проверяван период от 29.06.2010г. до 29.06.2020г. общо в размер на 4665.91, включващи следните доходи:

- усвоени стокови кредити в размер на 1 746.99 лв.
- превод от Й. И.ов Б. в полза на дъщеря му М. Й. Г. в размер на 2 918.92 лв.

Въззивният съд намира, че към установените от експертизата доходи, приходи, или източници на финансиране за целия проверяван период в общ размер 4665.91лв., следва да се прибави и сумата от 21 643.18 лв. – парични средства, получени от трети лица. Сумата, получена от трети лица следва да бъде отнесена в раздела доходи, приходи, или източници на финансиране, тъй като е придобита от законен източник. Средствата от трети лица са получавани от ответниците през проверявания период чрез системите „Western Union“ и „Money Gram и в крайна сметка през банки в България, като лицата от които се получават преводите са известни и са посочени в заключението на икономическата експертиза. Следователно касае се за приходи от законен източник. Само защото не е установено основанието за получаване на горните суми от ответниците, изпратени им от трети лица, не може да се направи извод, че за тези парични средства не е установен законен източник. В случая не се касае за банкови преводи, в които да се изписва основанието за превода, а са получавани парични средства чрез системите за бързи разплащания. След като са известни лицата, от които се получават сумите, следва да се приеме, че това са приходи с установен законен източник.

Така с прибавянето и на сумата от 21 643.18 лв. към доходи, приходи, или източници на финансиране, този раздел за целия проверяван период възлиза на **26 309.09 лв.**

Съгласно заключението на икономическата експертиза по вариант втори обичайните и извънредни разходи за проверявания период са общо в размер на 110 959.99 лв.:

- Разходи за издръжка по домакинството - 81816.77 лв.

- Разходи за пътувания в чужбина - 27095.38 лв.

- Вноски по стокови кредити -2047.84 лв.

Въззивният съд относно обичайните и извънредни разходи възприема заключението на икономическата експертиза по вариант втори, тъй като разходите за пътувания в чужбина са определени от вещото лице само по Евростат, но не и по Наредбата за командировките в чужбина. Последната не е приложима, тъй като ответниците не са командировани лица.

Към посочената сума от експертизата за обичайните и извънредни разходи следва да се прибавят и сумите: 12510.63 лв. за направени вноски по банкови кредити, както и сумата от 5476 лв. за изпратените от ответниците парични средства на трети лица. Тези суми са излезли от патримониума на проверяваното лице и неговата съпруга. Тези средства не съставляват имущество, доколкото не са налични, и следва да се отнесат към разходите. Така обичайните и извънредни разходи за проверявания период са общо в размер на **128 946.62 лв.**

През целия проверяван период ответниците са придобили имущество в размер на **17 300 лв.**

В имуществото се включва:

Покупка на недвижим имот- 17 300 лв.

В имуществото не следва да се включват сумите: 12 510 лв.; 5476 лв. и 21 643.18 лв., които по изложените по-горе съображения са отнесени към други раздели на анализа-първите две към разходите, а последната-към приходите.

По делото липсват доказателства в края на проверявания период ответниците да са разполагали с парични средства по банкови сметки или с такива средства в наличност в брой, които да бъдат съобразени като част от имуществото. Ето защо паричните средства, с които ответниците са се разпореждали през проверявания период не следва да се възприемат като стойност на придобито от тях имущество. Касае се за преминали средства, които не са налични в края на проверявания период. В случая Комисията не е доказала претендираните за включване в имуществото на суми по банкови сметки и получени от трети лица да са налични у ответниците в края на периода. По изложените съображения съдът намира, че преминалите суми по банкови сметки, не следва да се отчитат при изчисляване общата стойност на наличното в края на изследвания период имущество.

При тези данни от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Обжалваното решение е валидно и допустимо.

В мотивите на решение № 13 от 13.10.2012 г. по конституционно дело № 6/2012 г. на Конституционния съд на Република България е посочено, че производството по Закона за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество /отм./ на изследване

подлежи имуществото, с което проверяваният е разполагал в началото и края на изследвания период, увеличението му през същия период от законни източници /трудова дейност, частно предприемачество, наследяване, сделки и пр./, направените през това време разходи и възникналите задължения. Разпоредбите на Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, относно отнемането на незаконно придобитото имущество, са идентични по съдържание с тези на отменения Закон за отнемане в полза на държавата на незаконно придобитото имущество. Ето защо приетото от Конституционния съд на Република България е приложимо и при действието на Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество.

Съобразно § 1, т.3 от Допълнителните разпоредби на Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество „значително несъответствие“ е онзи размер на несъответствието между имуществото и нетния доход, който надвишава 150 000 лв. за целия проверяван период. В чл. 141 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество е предвидено, че по реда на този закон се отнема в полза на държавата незаконно придобитото имущество. На отнемане по гражданско правен ред подлежи имущество, а не приходи или доходи. Имуществото трябва да е налично в края на изследвания период в патримониума на проверяваното лице, или свързаните с него лица. Имущество, което не се намира в патримониума на проверяваното лице в края на проверявания период, не може да се отнеме от него – при условие, че се намира у свързани лица, подлежи на отнемане от тях. В случай, че в края на проверявания период лицето притежава незаконно придобитото имущество, но същото или част от него не е налично, или е отчуждено, подлежи на отнемане равностойността му към този момент. Не може да се отнема равностойността на имущество, преминало през патримониума на проверяваното лице – такова, което не е негово притежание в края на релевантния период. Ответниците по исковете не трябва да доказват, че равностойността на отчужденото през изследвания период имущество е вложена в придобиването на друго имущество до изтичане на този период. Възмездното отчуждаване на имущество през изследвания период е от значение при наличие на разлика между придобивната стойност и стойността при отчуждаването – при по-висока придобивна стойност ще е налице разход, а при по-висока стойност при отчуждаването – доход. Заключение дали този приход е законен се прави след преценка за наличието или липсата на значително несъответствие по смисъла на § 1, т.3 от ДР на Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество. При претенция за отнемане на имущество от лица, свързани с проверяваното лице при условията на съпругеска имуществена общност, техният доход и други източници на финансиране се прибавят към дохода на проверяваното лице. С оглед формирането на извод, че наличното в края на изследвания период имущество е незаконно придобитото, е необходимо неговата придобивна стойност да превишава с повече от 150 000 лв. сумата от възмездно отчужденото имущество, притежавано от лицето в началото на изследвания период и неговите доходи за същото време, след приспадане на направените разходи за издръжката на

проверяваното лице и неговото семейство , като се отчитат непогасената част от задълженията, поети за придобиване на имуществото, други факти и обстоятелства от значение за изясняване на произхода на имуществото и начина на неговото придобиване. Имуществото, извън посоченото, е законно придобито /в този смисъл Решение № 97/18.05.2018 г. по гр.д. № 3224/2017 г. на ВКС, IV ГО и други решения, които подробно са цитирани от първоинстанционния съд в решението му/. Цитираната съдебна практика е приложима и при действието на Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество.

При съпоставката на доходи, приходи, или източници на финансиране за целия проверяван период в размер на сумата от 26 309.09 лв. и сумата на направените обичайни и извънредни разходи за целия проверяван период от 128 946.62 лв., се получава нетен доход:- 102637.53 лв./отрицателна величина/.

През проверявания период ответниците И. Б. Г. и съпругата му М. Й. Г. са придобили имущество на обща стойност 17 300 лв.

Съгласно чл. 141 ЗПКОНПИ на отнемане в полза на държавата подлежи незаконно придобитото от лицето имущество. Кръгът на това имущество е очертан в разпоредбата на чл. 63, ал.2 от ЗОПДНПИ /отм./, съответно чл. 142, ал.2 от ЗПКОНПИ, като към него се включват и подлежащите на отнемане чл. 143, чл. 144, чл. 145 и чл. 146 от ЗПКОНПИ, имущества. Във всички случаи обаче се касае за имущество, което следва да е налично към края на проверявания период. Що се касае за онова имущество, което проверяваното лице е притежавало, но е отчуждило в полза на трети добросъвестни лица, по силата на чл. 63, ал.1 и чл. 72 от ЗОПДНПИ /отм./, съответно чл. 142, ал.1 и чл. 151 от ЗПКОНПИ, се отнема паричната му равностойност, определена по пазарна цена към момента на предявяване на иска за отнемане. Целта на закона е да отнеме в полза на държавата незаконно придобитото от проверяваното лице имущество, като се ограничат възможностите за незаконно обогатяване чрез придобиване на имущество и разпореждане с него. Такова обогатяване обаче е налице само в случаите, когато между притежаваното от лицето имущество в началото на проверявания период и в края на проверявания период е налице превишение, при което имуществото се е увеличило в края на проверявания период. В случаите, когато няма такова увеличение, или е налице съответно намаляване на имуществото в края на проверявания период, то не е налице обогатяване, т.е. липсва имущество, което да подлежи на отнемане.

Освен това, увеличението следва да е в такъв размер, че да обоснове значително несъответствие по смисъла на § 1, т.3 от Допълнителните разпоредби на Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, т.е. да може да надвиши със 150 000 лв. нетния доход на проверяваното лице за целия проверяван период. В случая тази предпоставка не е налице.

В конкретния случай съпоставяйки придобитото имущество през проверявания период на стойност 17 300 лв. с нетен доход от -102637.53 лв. се получава несъответствие от 119 637.53 лв. Видно е, че в разглеждания случай не е налице „значително несъответствие“ по смисъла на § 1 т.3 от ДР на ЗПКОНПИ-размера на несъответствието между имуществото

и нетния доход да надвишава 150 000 лв. При този извод не е налице основание за отнемане от ответниците на имущество на обща стойност 31 696.48 лв.

Освен това следва да се отбележи, че в случая ищецът претендира отнемане от ответниците на парични суми, които не са налични в края на проверявания период-ните са налични по банкови сметки на ответниците, нито са налични у тях в брой.

Както бе отбелязано по-горе на отнемане по гражданскоправен ред подлежи имущество, а не приходи или доходи. Имуществото трябва да е налично в края на изследвания период в патримониума на проверяваното лице, или свързаните с него лица. Имущество, което не се намира в патримониума на проверяваното лице в края на проверявания период, не може да се отнеме от него, а при условие, че се намира у свързани лица, подлежи на отнемане от тях. Не може да се отнема равностойността на имущество, преминало през патримониума на проверяваното лице – такова, което не е негово притежание в края на релевантния период.

По изложените съображения въззивният съд намира, че предявените искове от КПКОНПИ против от И. Б. Г. и съпругата му М. Й. Г. по реда на чл.153 от ЗПКОНПИ за отнемане в полза на Държавата на незаконно придобито имущество са изцяло неоснователни и недоказани и следва да бъдат отхвърлени.

Фактическите и правни изводи на първата инстанция за отхвърляне на предявените искове съвпадат с изводите на настоящата инстанция, поради което обжалваното решение следва да се потвърди.

С оглед на изложеното въззивната жалба на КПКОНПИ е неоснователна.

Неоснователно е оплакването на жалбоподателя за неправилност на извода на първостепенния съд относно това, че не е предвидена законова възможност за отнемане на такова имущество, което е преминало през патримониума на ответниците, но не е налично в края на проверявания период. По този въпрос първостепенният съд е изложил подробни съображения, които въззивната инстанция в настоящия си състав споделя напълно. Несъстоятелен е доводът на жалбоподателя, че щом имуществото не е преобразувано в друго, то логично е предположението, че все още се намира във владението на ответниците, които са го придобили от банковите си сметки, като паричен запас или е изхарчено от тях за начин на живот, различен от обичайния. Законът за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество не предвижда отнемане на незаконно придобито имущество въз основа на предположения. Както бе посочено по-горе отнема се налично имущество, а ако то е отчуждено, се отнема неговата парична равностойност. Не може да се отнеме равностойността на паричните средства, които са преминали през патримониума на проверяваното лице и неговата съпруга.

От ответниците по въззивната жалба не се претендират разноси за тази инстанция.

Водим от горното Великотърновският апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 328 от 21.07.2022г. на Окръжен съд-Плевен,
постановено по гр.д. № 775/2021г. по описа на същия съд.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния касационен съд в едномесечен
срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____